

INGEZONDEN.

ORGANISCHE OPBOUW EN AFBRAAK.

Tot mijn genoegen lees ik in de apologie van prof. HERINGA, dat hij de functie van ROBERTSON geheel loslaat. Wat overigens het spel betreft, dat door hem met deze functie wordt uitgevoerd, ik heb daarvoor geen belangstelling, zoodat ik — althans voorloopig — daarop niet nader inga.

Nu prof. HERINGA ook punten aanroert van minder belang, waarop ik in een persoonlijk schrijven zijn aandacht had gevestigd, moet ik opmerken, dat de lapsus over de groeisnelheid nog niet hersteld is. Niet in de figuur zit de onjuistheid, doch in den tekst (of, zoo men wil, in beide). Prof. HERINGA neemt als voorbeeld den groei van de menschelijke vrucht en schrijft over de groeisnelheid:

„Zij neemt geleidelijk toe, bereikt een maximum omstreeks het midden van de graviditeit en neemt daarna tot de geboorte weer geleidelijk af”. Dit voorbeeld is onjuist gekozen, daar de groeisnelheid blijkens de figuur tot de geboorte voortdurend toeneemt.

LEOPOLD.

Im foetalen Stadium beginnt das Längenwachstum allmählich, wird jedoch stetig beschleunigt bis der Foetus ungefähr 5 Monate alt geworden ist. Sodann verlängert sich der Foetus zwar noch weifer, jedoch zunehmend langsamer. (uit OSTWALD, ROUX' *Vorträge*, Heft V, bldz. 10). Voor den zwaartegroei heeft VIGNE (1924) „dressé avec le plus grand nombre de chiffres, qu'il a pu réunir, la courbe régulière en S, représentée Fig. 35” (uit FAURÉ FREMIET, *Cinétique du développement*, 1925, bldz. 223), daarmede weerleggend de (oudere) meening van ROBERTSON, aan wien mijn foutieve fig. 1 was ontleend, dat de gewichtsgroei in snelheid tot aan de geboorte zou toenemen.

HERINGA.

DE PLAATS VAN DEN TANDTECHNIKER.

Zooals bekend is, heeft onze volksvertegenwoordiging op „billijkheidsgronden”, bij wijze van overgangsmaatregel, een klein aantal tandtechnikers, die reeds voor 1913 met de onbevoegde uitoefening der tandheelkunst hun brood verdienden, de wettige bevoegdheid verleend tot het uitoefenen van de z.g. „volledige tandprothese” (dit beteekent een groot deel der tandheelkunst).

Deze kleine groep zou langzamerhand uitsterven.

De slechte uitvoering van de wet heeft tot allerlei moeilijkheden aanleiding gegeven. Met een wetsontwerp tot wijziging van de Wet van 1926 beoogt de Regeering uit die moeilijkheden te geraken, door voor een veel grooter aantal dan de oorspronkelijk bedoelde technikers een rechtspositie te scheppen, die practisch zowat gelijk is aan die der tandartsen. Blijkens het voorloopig verslag over dit wetsontwerp spraken bij het afdeelingsonderzoek enkele leden zelfs als hun meening uit, dat men een deel der tandtechnikers ook den titel van tandarts moest geven.

Welke onbillijkheden men begaan heeft of nog begaan zal tegenover technikers en tandartsen moge hier buiten beschouwing blijven. In dit *Tijdschrift* worde er slechts met nadruk op gewezen, welke schade onze Volksvertegenwoordiging aan de volksgezondheid toebrengt.

Het is gebleken, dat ook bij enkele geneeskundigen de meest zonderlinge opvattingen heerschen over de plaats, welke de tandtechniker behoort in te nemen.

Een tandtechniker is iemand, die de tandtechniek beoefent.

Vragen wij ons dus allereerst af, wat tandtechniek is.

In de operatieve tandheelkunst speelt, zooals bij elke chirurgische behandeling, techniek een groote rol. De verwijdering van tanden of deelen van tanden (voor